

دموکرات‌ها برای تدوین سیاست خارجی مطلوب خود برنامه دارند

سفیدشویی حزب دموکرات

سجاد عزازده

مترجم

بن روزد که در دوران ریاست‌جمهوری باراک اوباما مسئولیت نگارش سخنرانی‌های او را بر عهده داشت، در مقاله «دموکرات‌ها نیازمند سیاست خارجی ای هستند که کارآمد بوده و پیروز شود؛ نحوه استفاده از انرژی پوپولیستی و ساخت یک نظم بین‌المللی بهتر» که در وب‌سایت فارن افرز منتشر شده است، به بررسی دلایل شکست دموکرات‌ها- بخوانید پیروزی ترامپ- در انتخابات اخیر ریاست‌جمهوری ایالات متحده آمریکا پرداخته است. بن روز مدعی است که دیگر خبری از نظام بین‌المللی سابق نیست و آمریکای قدیمی دیگر بر نمی‌گردد؛ بنابراین حزب دموکرات نمی‌تواند با رویکردهای گذشته دوباره در انتخابات پیروز شود. اما شاید جالب‌ترین فراز مقاله برای مخاطب ایرانی اعتراف بن روز به حمایت تام و تمام پایدن از جنایات صهیونیست‌ها در غزه است که خود او معترف است برخلاف خواست اکثریت رأی‌دهندگان به حزب دموکرات انجام گرفته و ضربات شدیدی را به وجهه حزب دموکرات وارد کرده است. مطلب ذیل ترجمه و طبیعی است که همه منتقد و الفاظ استفاده شده در این متن مورد تأیید «فرهیختگان» نیست؛ اما جهت اطلاع از ابعاد مختلف موضوع، در یک روزنامه دانشگاهی عیناً منتشر می‌شود.

■ ■ ■

پس از اولین انتخاب دونالد ترامپ، برای دموکرات‌ها آسان بود که او را انحرافی از هنجارها و رویه‌هایی بدانند که دهه‌ها سیاست خارجی آمریکا را به‌طورکلی هدایت کرده بود؛ اما ریاست‌جمهوری جو بایدن اکنون مانند تلاش مزحون برای بازگرداندن رهبری ایالات متحده در یک نظم بین‌المللی مبتنی بر قوانین به شمار می‌رود. در همین حال، دور دوم ریاست‌جمهوری ترامپ به معنای پذیرش کامل معامله‌گرایی حاصل‌جمع صفر خواهد بود که این نظم برای جاننشینی آن ایجاد شده است. دموکرات‌ها اکنون باید خود را با این واقعیت جدید وفق دهند؛ ایالات متحده قدیمیسی دیگر بر نمی‌گردد و بقیه جهان هم چنین انتظاری از آن ندارند.

اما این تنها ترامپ نیست که این تحول را به وجود آورده است. اعتماد به رهبری ایالات متحده، در داخل و خارج از کشور، مدت‌هاست که کاهش یافته است. تهاجم به عراق و افراط در جنگ موسوم به علیه تروریسم، اعتماد موجود به واشنگتن، به‌عنوان حافظ امنیت جهانی را از بین برد و چهارچوب مفیدی را در اختیار رهبران مسکو و پکن قرار داد تا خودکامگی و اقداماتی را که در برابر نظم لیبرال مبتنی بر قوانین انجام می‌دادند، توجیه کنند. بحران مالی سال ۲۰۰۸ و تداوم تمرکز ثروت ناشی از جهانی‌شدن، چالش‌هایی را در دوره پس از جنگ سرد برای پذیرش سرمایه‌داری دموکراتیک ایجاد کرد. این چالش‌ها هم از سوی پوپولیست‌های خودکامه‌فعال در دموکراسی‌های لیبرال و هم توسط بلوک‌هایی از کشورهای که جایگزینی برای هر مونی آمریکا ارائه می‌کردند، ایجاد می‌شد. فناوری- به‌ویژه انفجار رسانه‌های اجتماعی غیرتظیم‌گری‌شده- شتاب‌دهنده این روندها بود؛ زیرا گسترش پلتفرم‌ها و دسترسی به داده‌ها ابزارهایی را برای نظارت و کنترل مردم در اختیار اقتدارگرایان قرار می‌داد و درعین‌حال گسترش تئوری‌های توطئه، اطلاعات نادرست و منفی‌گرایی را که شهرودندان را دوقطبی می‌کرد، تسهیل کرد.

سیاست‌های پایدن پاسخی اسکیزوفرنیک به این پویایی‌ها ارائه کرد. پایدن از همان اظهارات اولیه خود مبنی بر اینکه «آمریکا بازگشته است» به احیای وضعیت حاصل از سال‌های غیرعادی ترامپ اشاره کرد؛ اما نقش‌رب‌آب شدن نظم لیبرال مبتنی بر قواعد که پیش‌تر در طول دو دهه اول این قرن رخ داده بود، این امر را غیر ممکن ساخت. سیاست‌های خود پایدن اغلب مؤید این واقعیت بود؛ هرچند ادبیاتی که او برای صحبت درباره این سیاست‌ها به کار می‌برد حاکی از گفتن آشناسای تفوق آمریکا در نظم لیبرال مبتنی بر قوانین بود. این امر، ریاکاری و غرور را که در اغلب جنبه‌های سیاست خارجی آمریکا وجود دارد مشخص ساخت و به روایت‌های اقتدارگرایان و پوپولیست‌ها دامن زد؛ آن‌ها مدعی بودند «ما ممکن است پاک نباشیم؛ ما هیچ‌کس دیگری هم این‌گونه نیست.»

مثلاً تنش‌های اخیر در سیاست خارجی آمریکا را در نظر بگیرید. اعلام نبرد بین دموکراسی و حکومت‌های اقتدارگرا همراه با اعمال معافیت‌هایی برای شرکای خودکامه آمریکا در کشورهای مانند عرب‌ستان سعودی و هند بود. درخواست‌ها برای اقدام جمعی در جهت مقابله با تغییرات آب‌وهوایی و مدیریت ظهور فناوری‌های جدید برآز سیاست‌های صنعتی تعدیه‌شده در «قانون کاهش تورم» و شبکه‌ای از اقدامات کنترل صادرات و سرر مایه‌گذاری که برای مهار چین

طراحی شده بود، خنثی شد. هنجارهای جهانی برای توجیه استفاده فشرده از تحریم‌ها ذکر می‌شد، اما این تلاش‌ها نتها دولت‌هایی با ایدئولوژی‌های مختلف مانند چین، ایران، کره شمالی و روسیه را بر گرد هم آورد و تأسیس ائتلاف‌های جایگزین مانند بریکس را به همراه داشت. گسترش ناتو و بسیج متحدان در پشت‌سر اوکراین هم بیشتر از اینکه ناشی از همبستگی دموکراتیک باشد، واکنشی واقع‌گرایانه به تهدیدات به وجود آمده ناشی از حمله ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه به غرب است. درحالی‌که سیاست‌های واشنگتن به‌عنوان دفاع از نظم لیبرال قابندلی می‌شود، اما اغلب پاسخی به غیبت آن هستند. برجسته‌ترین ابتکار سیاست خارجی پایدن در آخرین سال ریاست‌جمهوری‌اش، حمایت بی‌قیدوشرط از تخریب غزه توسط بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل و تشدید تنش‌های نظامی از سوی او در لبنان بود. بلافاصله پس از ۷ اکتبر این سخن اغلب از سوی مقامات دولت آمریکا بیان می‌شد که پایدن تلاش می‌کند «بی‌بی‌بی را در آغوش بگیرد» تا نفوذ خود را بر اقدامات اسرائیل حفظ کند؛ اما

این رویکرد دچار خواشنیسی نادرست و عجیب از ائتلاف تشکیل‌دهنده دولت نتانیاهو و اوضاع فعلی بود: ایالات متحده سیاستی را در جهت پشتیبانی از اسرائیل به کار می‌بست که چشمان خود را به روی میزان تغییرات واقع شده در دولت اسرائیل و جهان بسته بود. حتی افراد عادی هم متوجه این نکات بودند که هیچ نظم مبتنی بر قوانینی بر حمایت‌واشننگتن از اسرائیل حاکم نیست. امتناع پایدن از اعمال هرگونه فشار بر روی اسرائیل، درخواست‌ها برای خویشن‌داری نظامی، توزیع کمک‌های بشردوستانه و نیل به آتش‌بس از طریق مذاکره در ازای آزادی کرگان‌ها را خنثی کرده‌است و منافع سیاسی خود نتانیاهو به او انگیزه لازم برای نادیده گرفتن درخواست‌های انجام شده مبنی بر کاهش تنش را می‌دهد. درحقیقت، پایدن بی‌بی‌بی را در آغوش خود تحویل ترامپ داد.

جذابیت پوپولیستی

درحالی‌که ترامب خود را به‌عنوان یک اخلاکگر رادیکال معرفی می‌کند، اما او در دنیای امروز جبهه‌ای آشنا به شمار می‌رود؛ یک ناسیونالیست راست افراطی آن هم در زمانی که این شکل از سیاست‌ورزی در حال‌رشد است، یک رهبر خودکامه در دنیایی پر از رهبرانی این‌گونه، درواقع، در بسیاری از نقاط جهان، هیچ چیز جدیدی درباره‌یک خودکامه خودخواه که خود را با الیگارشی احاطه کرده، از نظام قضایی به‌عنوان سلاح استفاده می‌کند، ارتش را سیاسی کرده و به دادوم دوستانش اجازه می‌دهد تا خود را از طریق پولی‌سازی سیاست خارجی بر توهمند کنند. وجود ندارد. آنچه جدید است این است که ایالات متحده - با تمام قدرتش - این شکل از سیاست را با خواست مردمی پذیرفته است.

ترامپ از زمان به‌قدرت‌رسیدن در سال ۲۰۱۶، با موفقیت از خستگی پوپولیستی ناشی از سیاست‌های امنیت ملی آمریکا در طی سال‌های طولانی استفاده کرده است. او همواره از جنگ‌های همیشگی، تجارت آزاد، متحدان مفت‌سوار، «دولت عمیق» غیر پاسخگو و آسپیی که جهانی‌سازی به طبقه کارگر وارد کرده انتقاد نموده است؛ اما نکته طنز ماجرا آنجاست که سیاست‌هایی که این نتایج را به‌همراه آورده‌اند برای مدت طولانی در میان جمهوری‌خواهان محبوب‌تر از دموکرات‌ها بودند. علاوه بر این، ریاکاری نهفته در نظم بین‌المللی مبتنی بر قوانین اغلب به نفع ایالات متحده و بسیاری از نخبگان شرکرتی می‌بوده که اکنون با ترامپ همسو شده‌اند. بااین‌حال، تمایل بی‌شرمانه ترامپ برای پاک‌سازی حزب جمهوری‌خواه از مخالفان ایدئولوژیک خود، شکلی ناپخته اما ملموس از پاسخگویی را به رأی‌دهندگان خشمگین ارائه کرده است. در پاسخ به حملات ترامپ، سه نامزد پیاپی دموکرات‌ها برای ریاست‌جمهوری، خود را به‌عنوان مدافعان تزلزل‌ناپذیر تشکیلات امنیت ملی معرفی کرده‌اند. آخرین قانون جلدی تصویب شده از سوی دولت پایدن قبل از انتخابات اخیر بسته نزدیک به ۱۰۰ میلیارد دلاری حمایت از اسرائیل، تاپوان و اوکراین بود که رئیس‌جمهور در بنحیوه بحران‌های مرتبط بر هزینه‌زندگی آمریکایی‌ها آن را امضا کرد. کامالا هریس هم در تبلیغات انتخاباتی خود که متأسفانه کوتاه هم بود، بر سرر حمایت پایدن از اسرائیل از او فاصله نگرفت، متعهد شد که «کشندترین ارتش» جهان را تقویت کند و حتی از حمایت دیک چنی، معمار جنگ‌طلب جنگ عراق که اکنون همه از آن نفرت دارند، استقبال کرد. اگرچه هر یک از این اقداماتی می‌تواند به‌صورت جداگانه منطقی باشد، اما مجموع آن‌ها حاکی از برداشتی نادرست از چگونگی تغییر سیاست‌های مربوط به امنیت ملی در آمریکا بود. دموکرات‌ها با پوشیدن کامل ردای مدافعان جنگ‌طلب و وضعیت موجود، خود را یک سیاست‌خارجی احرکارانه مبتنی بر تفوق آمریکا انجام می‌داد. دموکرات‌ها به‌جای اینکه ترامپ را به‌عنوان یک مداخله‌گر بدخواه در یک نهاد فضیلت‌مند بدانند، باید با او به‌عنوان مظهر نخبگان جهانی

می‌کنسند. مثلاً اکثر آمریکایی‌ها به حمایت از اوکراین، همکاری با متحدان و دفاع از دموکراسی در عالم انتزاع علاقه دارند؛ اما حقیقت آن است که بسیاری از آن‌ها درعین‌حال سیاست امنیت ملی ایالات متحده را ابزاری از یک نظام گسترده‌تر می‌دانند که به منافع آن‌ها خدمت نکرده و به نگرانی‌های آن‌ها هم پاسخ نمی‌دهد. آن‌ها شاهد این هستند که یک جنگ دائمی به جنگ دائمی دیگری تبدیل و متاستاز می‌شود و سیاست خارجی ایالات متحده [فقط] منافع نخبگان را تقویت می‌کند. مردم آمریکا همچنین بی‌نظمی‌های موجود در جهمان برخط و همچنین مرزها را نمسادی از دولتی می‌دانند که از زمان عقب‌افتاده است. در همین حال، امکان توسل به ارزش‌های دموکراتیک هم به دلیل کشتار جاری در غزه تضعیف شده است. در این شرایط طبیعتاً بدبینی و منفی‌نگسری رخ می‌نماید؛ اگر دنیا مکانی پرهرج‌ومرج و پر از خودکامگان معامله‌گر است، چرا به درون خودمان چرخش نکنیم؟

در جهت روشن‌سازی بیش‌تر مقصود، باید به این نکته اشاره‌راه‌راه‌حل‌هایی که ترامپ در حال آماده‌کردن آن‌هاست، نمی‌تواند نارضایتی‌هایی را که او شناسایی کرده برطرف کند. استفاده بیش از حد از تعرفه‌ها - همراه با تحریم‌های بیشتر و زوج‌زدایی بیشتر زنجیره‌های تأمین- تنها باعث تشدید تورم شده و درعین‌حال نفوذ ژئوپلیتیک چین را نیز تقویت می‌کند. تعبیری از این نوع همچنین هزینه محاصره گر تهاجم احتمالی چینس به تاپوان را نیز برای پکن کاهش می‌دهد. اخراج دسته‌جمعی مهاجران انسجام اجتماعی جوامع آمریکایی را از بین می‌برد، سبب افزایش قیمت‌ها می‌شود و قدرت و نشاطی که ایالات متحده به‌طور سنتی از مهاجران گرفته را تضعیف خواهد کرد. کاهش مالیات، مقررات‌زدایی و پذیرش فسدرال ارزهای رمز پایه نیز به نابرابری دامن زده و الیگارشی‌ی را تشویق می‌کند. توقف اقدامات لازم در زمینه تغییرات آب‌وهوایی نیز می‌تواند عواقب فاجعه‌باری داشته باشد؛ زیرا کره زمین در حال گذران نقطه عطفی در این حوزه است. همسوسوی ایالات متحده با راست افراطی اسرائیل می‌تواند به الحاق بخش‌هایی از غزه و کرانه باختری منجر شود؛ امری که پیامدهای ویرانگری برای فلسطینی‌ها و شاید ثبات کشورهای همسایه آن در پی داشته باشد. رهاکردن اوکراین نیز منجر به پایان جنگ با شرایطی مطلوب برای روسیه و تضعیف نفوذ ایالات متحده در اروپا خواهد شد. تضعیف سازمان‌های فعال در حوزه امنیت ملی آمریکا از طریق انتصاب‌های فاقد صلاحیت و پاک‌سازی بخش‌های اداری و سیاست خارجی دولت، قدرت را در کاخ سفید متمرکز کرده و درعین‌حسال ظرفیت بلندمدت دولت برای حفاظت از امنیت و منافع مردم آمریکا را تضعیف خواهد کرد. تازه آنچه گفته شد، فقط چیزهایی بود که خود ترامپ انجام آن‌ها را اظهار داشته‌است؛ اگر الگوی عملکرد او را دوران کرونا در نظر بگیریم، دلیل چندان‌ی وجود ندارد که اطمینان داشته باشیم او با شایستگی بحران‌های اجتناب‌ناپذیر آینده را مدیریت خواهد کرد؛ اتفاقی که در دنیای دیگری قدرت‌های بزرگ حتی تصور آن هم وحشتناک است.

بااین‌حال، حتی اگر برتری حزب جمهوری‌خواه تنها چهار سسال دیگر طول بکشد، هیچ بازگشتی از این نقطه و دوران رهبری آمریکا قبل از ترامپ وجود ندارد. هر آنچه‌ظاهر خواهد شد باید نته‌ها با دوران ترامپ بلکه با وضعیتی که پیش از او نیز حاکم بود، متفاوت باشد.

ایده‌های جدید برای یک دوره جدید

آخرین باری که حزب دموکرات با شکستی در ایسن مقیاس در انتخابات رویه‌رو شد، پیش از بزرگ‌ترین موفقیت آن در قرن بیست و یکم بود. پس از پیروزی جورج دبلیو بوش با آرای مردمی در انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۲۰۰۴، دموکرات‌ها پویش‌های پوپولیستی را علیه دستگاه سیاست خارجی انز اوکرایانه و مداخله‌جویانه‌ای که دیک چنی تجسم آن بود به راه انداختند؛ سیاست خارجی که این واقعیت را نادیده گرفته بود که آمریکا نمی‌تواند وقایع مختلف در فراسرر جهان دیکته کند. مخالفت دموکرات‌ها با جنگ عراق آن‌ها را به اکثریت مجلس نمایندگان سننا در سال ۲۰۰۶ رساند. دو‌سال بعد نیز باراک اوباما طرفداران این دستگاه در هر دو حزب- هیلاری کلینتون و جان مک‌کین- را با حمله به حمایت آن‌ها از جنگ و وعده به چالش کشیدن «تفکر متعارف» حاکم بر واشنگتن شکست داد.

این بار نیز حزب دموکرات باید خود را در مخالفت با ساختارهای خودخواه قدرت که پاسخگویی اکثریت عظیم مردم جهان نیستند، تعریف کند. البته پایدن گهگاه این کار را انجام می‌داد؛ اما این کار را با تلاش‌ناشیاانه برای ترکیب ملی‌گرایی اقتصادی داخلی، یک سیاست‌خارجی احرکارانه مبتنی بر تفوق آمریکا انجام می‌داد. دموکرات‌ها به‌جای اینکه ترامپ را به‌عنوان یک مداخله‌گر بدخواه در یک نهاد فضیلت‌مند بدانند، باید با او به‌عنوان مظهر نخبگان جهانی

فاسد، خود غنی‌کننده و الیگارشیک مخالفت کنند. نباید هیچ شکاف مصنوعی بین پیام‌های حزب در سیاست داخلی و خارجی وجود داشته باشد. تفکر آمریکایی‌ها مبنی بر اینکه این سساختار مخدوش است، اشتباه نیست؛ چیزی که حامیان ترامپ نادیده می‌گیرند این واقعیت آشکار است که این ساختار توسط افرادی مانند ترامپ و میلیاردرهایی که کمپین او را حمایت مالی کردند، دستخوش ضربه شده است. این امر مستلزم نقد ترامپ (البته نقدی که به‌جای بی‌کفایتی متمرکز بر فساد باشد)، یک دستور کار بدون رودربایستی برای اصلاح سامانه‌های غیر پاسخگویی شرکتی، فناوری و مالی و تواضع بسیار بیشتر در مورد ظرفیت آمریکا برای مهندسی سیاست‌های جهانی از طریق تحریم‌ها و کمک‌های نظامی است. این اتفاق همچنین مستلزم همبستگی آشکارتر با احزاب هم‌فکر و جامعه مدنی است که با این نیروها در سراسر جهان مقابله می‌کنند؛ یعنی تقریباً همان کاری که راست افراطی در دهه گذشته در قالب شبکه آن را انجام داده است.

دموکرات‌ها به‌جای تقویت نظم مبتنی بر قوانین که رویدادهای مختلف آن را تحت‌الشعاع خود قرار داده‌اند، باید چشم‌اندازی جدید را برای چگونگی شروع گفت‌وگو در جهت ساختن یک نظم جدید مطرح کنند. مسائلی مانند گذار به انرژی پاک جهانی، ضرورت تنظیم‌گری رسانه‌های اجتماعی و هوش مصنوعی و بازگشت رقابت تسلیحات هسته‌ای به‌جای اینکه حاکی از تشدید خطرناک‌تنش و هزینه‌های ناپایدار دفاعی باشند، ضرورت بازگشت به مذاکرات قدرت‌های بزرگ را مطرح می‌سازند. پذیرش ضروری اتحادیهایی مانند ناتو و گروه ۷ باید با تعهد به گسترش مشارکت با کشورهای درحال‌توسعه، با تمرکز بر موضوعاتی مانند تغییرات آب‌وهوایی، فناوری، امنیت غذایی، مبارزه با شبکه‌های جنایی فراملی و مدیریت جریان‌های مهاجرت تکمیل شود. حمایت سنتی از حقوق بشر باید فراتر از چهارچوب پساجنگ سرد که بر انتخابات و ادغام در نهاد‌های عمدتاً غربی تأکید داشت، قاصد کنتما حقایق را دارند. پیروبرداری از منابع، برابری جنسیتی و نصب ترده‌های محافظ در عرصه فناوری تمرکز باید. دموکرات‌ها به‌جای دفاع سساده از آژانس‌های امنیت ملی ایالات متحده و نهاد‌های بین‌المللی، باید ایده‌هایی را برای بازسازی آن‌ها مطرح کنند. البته بسیاری از مناظرات درباره سیاست خارجی همچنان بر روی موضوعات بحث‌برانگیز متمرکز خواهند بود. یک پیشنهاد ساده برای حزب دموکرات این است که رویکرد خود در سیاست خارجی را با دیدگاه‌های حامیان خود و نه گروه‌های ذی‌نفع فعال در واشنگتن یا کارشناسان جنگ‌طلب که اغلب به نظر می‌رسد مخاطب موردنظر سیاست‌مداران برجسته و متصدیان امنیت ملی دموکراتند، هماهنگ کند. هیچ دلیلی برای حمایت از کم‌نظمی‌بی‌قیدوشرط به اسرائیل بر خلاف میل رأی‌دهندگان طرف‌دار حزب دموکرات وجود ندارد. هیچ دلیلی برای دنبال‌کردن سیاست‌های تندروانه‌ی معنادر آمریکای لاتین برای جلب نظر زیرمجموعه‌ای از رأی‌دهندگان فلوریدا که از جمهوری‌خواه‌ترین‌ها در آمریکایند موجود نیست. هیچ دلیلی برای صرف بیش از یک ترلیون دلار برای مدرن‌سازی زیرساخت‌های تسلیحات هسته‌ای ایالات متحده در جهت نیل به خواسته‌های یک تفکر راهبردی حداکثری و یک صنعت دفاعی گوشه‌گیر وجود ندارد. بهترین راه برای نشان‌دادن قدرت این است که شجاعت جامه عمل پوشانند به اعتقادات خود را داشته باشند.

همه این موارد باید به‌گونه‌ای منتقل شود که برای مردم منطقی باشند. نخبگان امنیت ملی به این مسئله که برای بیش‌تر مردم غیرقابل‌درک و خودسانسورکننده به نظر می‌رسند، توجه کافی ندارند. این‌گونه به نظر می‌رسد کلمات اختصاری که درک آن‌ها نیازمند مطالعه زیاد است، استفاده بی‌وقفه از واژگان تخصصی - مثلاً «کواد» و «مباحث صریح و صادقانه»، اظهار «نگرانی عمیق» درباره موضوعاتی که ایالات متحده درباره آن‌ها کاری انجام نمی‌دهد و مداخله تکراری در باره «نظم بین‌المللی مبتنی بر قوانین» بیشتر از آنکه برای روشن‌کردن مسائل مورداستفاده قرار گیرند، قصد کنتما حقایق را دارند. ترامپ زیاد دروغ می‌گوید؛ اما به زبانی صحبت می‌کند که برای بسیاری از مردم، اگر صادقانه نباشد، حداقل صریح به نظر می‌رسد. صراحت بیشتر در مورد وضعیت جهان هم مؤثر و هم آزادی‌بخش خواهد بود.

حزب دموکرات در بهترین لحظات خود از انصاف، برابری و کرامت همه مردم دفاع کرده‌است؛ عناصری که همه آن‌ها اجزای ضروری سانه دموکراسی کارآمد در داخل و نظام بین‌المللی کارآمد در خارج هستند. دموکرات‌ها باید با کنارگذاشتن ادبیات مربوط به تفوق و دفاع از ساختارهای قدرت منسوخ شده، از این میراث استفاده کنند. هنگامی که همه چیز در اطراف شما در حال خراب‌شدن است، زمان آن فرارسیده که مبنایی جدید بسازید؛ مبنایی که در آن دیگر خبری از محدودیت‌های گذشته نباشد.

توبت اول

آگهی مناقصات عمومی شرکت آب و فاضلاب استان قزوین

مصرف‌بهینه‌آب‌رازآمدارنمان‌آموختیم

شرکت آب وفاضلاب استان قزوین در نظر دارد مناقصات مشروحذیل رااز طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به آدرس www.setadiran.ir برگزار نماید و همچنین مناقسه‌گران علاوه بر ارسال فایل تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار می‌بایست تا قبل اززمان بازشمایی پیشنهادات، فیزیک تضمین مذکور را نیز به‌نصیر خانه شرکت آب وفاضلاب استان قزوین ارسال نمایند.

تاریخ انتشار مناقصه درسامانه: از ساعت ۱۳ روز سشنبه مورخ ۱۴۰۳/۱۱/۱۱ می‌باشد.

مهلت زمانی دریافت اسناد مناقصه از سامانه: تا ساعت ۱۹ روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۳/۱۱/۱۶

شماره اسناد مناقصه	موضوع مناقصه	مبلغ برآورد (تالار)	مبلغ تضمین شرکت در مناقصه (فراوند ارجاع کار(ر.ال)	محل نامین امتیاز	شرایط شرکت در مناقصه	مهلت زمانی ارائه پیشنهادات	زمان و مکان بازگشایی پروتکل تضمین کیفی
۴۰۳۲ / ۵۳	تجدید مناقصه عمومی یک مرحله‌ای با ارزیابی فشرده تهیه، بارگیری، حمل، باراندازی و تحویل لوله‌های چن دکاترک	۳۹۷/۱۷۰/۰۰۰/۰۰۰	۲۴ / ۸۸۵ / ۰۰۰ / ۰۰۰	عمرانی	تولیدکننده یا فروشنده اقلام موضوع مناقصه طبق شرایط مندرج در اسناد مناقصه	تا ساعت ۹ روز سه شنبه مورخه ۱۷ / ۰۲ / ۱۴۰۳ در محل ستان جلسات مناقصه‌گذار	ساعت ۹:۳۰ مورخه
۴۰۳۱ / ۵۴	مناقصه عمومی یک‌مرحله‌ای با ارزیابی فشرده عملیات تکمیلی پروژه انتقال و توزیع آب و ساخت مخازن و تأسیسات مرتبط حصارکشی اطراف ناسبات مجتمع حیاباد، ۲ و ۱ توابع شهرستان تاکستان	۲۹۰۳۸۶/۱۸۶/۲۴۴	۱۲/۵۲/۰۰۰/۰۰۰	عمرانی	کولپیمانده اعزاز صلاحیت پیمانکاری حداقل پایه ۵ رشته آب	تا ساعت ۹ روز سه‌شنبه مورخه ۰۲ / ۱۷ / ۱۴۰۳ در محل ستان جلسات مناقصه‌گذار	ساعت ۱۰ مورخه

نشانی مناقصه‌گذار: قزوین، خیابان سعدی شمالی، منبع آب، شرکت آب و فاضلاب استان قزوین. تلفن: ۰۰۶۰۳۳۸۹۶۰۰ نمابر: ۳۳۳۷۸۱۶۷

- مدت اعتبار پیشنهاد قیمت‌ها از تاریخ آخرین روز ارائه پیشنهادات به مدت ۳ ماه می‌باشد.

روابط عمومی شرکت آب و فاضلاب استان قزوین

شماره شناسه ۱۸۵۳۳۷۵

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان کرمانشاه

اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک کرمانشاه ناحیه یک

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت نیش اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۱ قانون و ماده ۱۰۱۱ قانون تعیین تکلیف وضعیت نیش اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی

برابر برای شماره ۹۰۱۱۱۱۷/۳۱۰۶۳۰۳۱۰۶ مورخ ۱۴۰۳/۰۸/۱۴ هیات اول ادوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت نیش اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد نیش حوزه ثبت ملک کرمانشاه ناحیه یک تصرف مالکانه بلاعارض تقاضای آقای اختم‌توزج عزیزفرزند علی زمان به‌شماره شناسه ۲۱۳۳ وکملی ۲۵۷۴۶۹۶۸۳ صادره از کرمانشاه بدین برصطور سند مالکیت نسبت به‌شدن یک قطعه زمین مزروعی به آدرس روستای گروزان دانگ میان شماره الف: ۴۲۷۲ و الف: ۱۷

فرهیختگان

جهان‌شهر

دوشنبه ۱۰ دی ۱۴۰۳

شماره ۴۳۱۷

FARHIKHTEGANDAILY.COM

FARHIKHTEGANONLINE

۱۵

مدرسه عالی مهارتی

رسانه‌ای فرهیختگان

۰۹۱۰۸۱۰۶۵۳۵

Farhikhteghan school

مجری انحصاری تبلیغات

دانشگاه آزاد اسلامی

کانون تبلیغاتی

سینهر جوان

۰۹۳۹۸۸۸۸۶۹۹

ملرک فارغ‌التحصیلی موقت حسین بدوی فرزند رحیم به شماره شناسنامه ۱۷۳۱۷۰۵۱۲۴ صادره از اهواز در مقطع کارشناسی رشته تحصیلی حقوق صادره از واحد دانشگاهی اهواز به شماره ۱۲/۱۷۵۵۶ مورخ ۱۳۹۷/۱۲/۱۹ مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می‌باشد. از یابنده تقاضا می‌شود اصل ملرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز به نشانی اهواز فلکه کارگر (فرهنگ‌شهر) خیابان کارگر جنوبی کدپستی ۶۸۸۸۷۵-۶۱۳۴۹ و صندوق پستی ۱۹۱۵ ارسال نمایند.